

Banská Bystrica 17. marca 2014
POZ 10-2013 II/33-2014

ROZHODNUTIE

Predseda Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky o rozklade podanom 6. novembra 2013 prihlasovateľom Poštové družstvo, Robotnícka 6, 974 01 Banská Bystrica, v konaní zastúpeným spoločnosťou Lexpert, s. r. o., Robotnícka 6, 974 01 Banská Bystrica (ďalej len „prihlasovateľ“), proti rozhodnutiu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zn. POZ 10-2013/Z-373-2013 z 27. septembra 2013 o zamietnutí prihlášky ochrannej známky „poštokarta“, č. spisu POZ 10-2013, na návrh ustanovenej odbornej komisie takto rozhodol:

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov v spojení s § 5 ods. 1 písm. b) a c) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach sa rozklad zamietá a rozhodnutie zn. POZ 10-2013/Z-373-2013 z 27. septembra 2013 sa potvrdzuje.

Odôvodnenie:

Prvostupňovým rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej len „úrad“) zn. POZ 10-2013/Z-373-2013 z 27. septembra 2013 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) bola v zmysle § 28 ods. 3 v nadväznosti na § 5 ods. 1 písm. b) a c) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach (ďalej len „zákon o ochranných známkach“) zamietnutá prihláška slovnej ochrannej známky „poštokarta“, č. spisu POZ 10-2013 (ďalej len „prihlásené označenie“).

Dôvodom takéhoto rozhodnutia bola skutočnosť oznámená prihlasovateľovi správou úradu z 22. mája 2013, že prihlásené slovné označenie „poštokarta“ napĺňa vo vzťahu k nárokoványm tovarom a službám v triedach 9, 36, 38 a 42 medzinárodného triedenia tovarov a služieb zápisné výluky v zmysle § 5 ods. 1 písm. b) a c) zákona o ochranných známkach, pretože opisuje druh, zameranie a účel prihlásených služieb a súvisiacich tovarov. K uvedenému záveru dospel prvostupňový orgán na základe podaných pripomienok a následne vykonaného prieskumu zápisnej spôsobilosti. Pripomienky boli úradu doručené 17. januára 2013 Poštovým regulačným úradom (v súčasnosti Úrad pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb), Ul. 1. mája 16, 010 01 Žilina 1, ktorý uviedol, že označenia obsahujúce slová ako poistenie, sporenie, úver, účet, hypotéka, splátka, platba, vklad, karta vyjadrujú druh poskytovanej služby, pričom ide o taký typ označenia, ktoré vzhľadom na ich všeobecný charakter môže používať každý (bežne sa uplatňujú napríklad v platobnom styku, pri označení ekonomických kategórií a pojmov), a preto nespĺňajú podmienky pre zápis do registra ochranných známk a nemali by predstavovať dispozičné oprávnenia len pre jeden subjekt. Podávateľ pripomienok ďalej vyjadril názor, že vo vzťahu k spojeniu daných označení s pojmom „poštový“ v príslušnom gramatickom tvare je potrebné vziať do úvahy aj skutočnosť, že na poštovom trhu po splnení zákonných podmienok poskytuje služby viacerým subjektom, pričom môže ísť aj o služby v rámci poštového platobného styku a finančných vzťahov, a preto obmedzenie využívania týchto pojmov len pre jeden subjekt zasiahne do konkurenčného prostredia a znemožní poskytovanie obdobných služieb ďalšími podnikateľskými subjektmi. Zároveň takéto označenia majú aj opisný charakter, nakoľko zahŕňajú údaje o vlastnostiach jednotlivých služieb.

Prvostupňový orgán skonštatoval, že slovný výraz „poštokarta“ poskytuje spotrebiteľovi informáciu, že pod takýmto označením pôjde o kartu (napr. kódovanú, magnetickú, papierovú, plastovú alebo platobnú, kreditnú, úverovú, zákaznícku, klubovú a pod.), ktorá umožní používateľovi, resp. jej vlastníkovi prístup k rôznym poštovým platobným, finančným alebo iným službám, prípadne k určitým výhodám a zľavám poskytovaným v rámci poštových alebo iných služieb poštových subjektov. Uvedené vyplýva z významu slov tvoriacich prihlásené označenie, konkrétne slovo „karta“ je pomenovaním pre pevný lístok s rozličnými symbolmi určený na spoločenské hry; kus tvrdšieho papiera na rozličné zápisy, prípadne môže ísť o kreditnú, úverovú kartu – plastická osobná karta s magnetickým kódom používaná na platby z vlastného účtu. Slovo „pošto“ je odvodené od slova poštový – pošta – inštitúcia starajúca sa o dopravu zásielok, peňazí, správ; jej budova; súhrn poštových zásielok (In. SLEX99). V nadväznosti na uvedené prvostupňový orgán konštatoval, že opisné označenia vzhľadom na ich všeobecnosť majú za následok nedostatok rozlišovacej spôsobilosti, teda schopnosti označenia odlišiť tovary a služby prihlasovateľa od rovnakých tovarov a služieb iných subjektov.

Prvostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí uviedol, že slovné označenie je opisné, ak aspoň jeden z jeho prípadných významov označuje povahu dotknutých tovarov alebo služieb [rozsudok Súdneho dvora z 23. októbra 2003, OHIM/Wrigley, C-191/01 P, bod 32 a rozsudok Súdneho dvora z 22. júna 2005, Metso Paper Automation/OHIM (PAPERLAB), T-19/04, bod 34]. Z uvedeného je zrejmé, že označenie „poštokarta“ ako celok je opisné vo vzťahu k nárokoványm tovarom a službám v triedach 9, 36, 38 a 42 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, čo vyplýva zo skutočnosti, že minimálne na základe jedného z významov prihláseného označenia môže relevantná spotrebiteľská verejnosť očakávať pod takýmto označením tovary a služby súvisiace s poštovou kartou, napríklad počítačové zariadenia, softvér a jeho tvorba, bankové služby, finančné služby, prenos správ prostredníctvom telekomunikačných médií a podobne.

Proti tomuto rozhodnutiu podal prihlasovateľ (v súčasnom postavení podávateľa rozkladu) v zákonom stanovenej lehote formálny rozklad, ktorý v určenej lehote doplnil o jeho vecné odôvodnenie.

Prihlasovateľ označil napadnuté rozhodnutie za nesprávne, pričom zotrval na svojom predchádzajúcom vyjadrení k výsledku prieskumu zápisnej spôsobilosti. Prihlasovateľ navyše citoval ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), v zmysle ktorého *„Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely“*. Prihlasovateľ vyjadril názor, že uvedené ustanovenie správneho poriadku bolo napadnutým rozhodnutím porušené, nakoľko prvostupňový orgán dostatočne neodpovedal na argumentáciu ohľadom zapísania ochranných známkov rovnakého charakteru, na ktorú prihlasovateľ upozornil vo svojom predchádzajúcom vyjadrení. Rozhodnutie správneho orgánu musí byť podľa prihlasovateľa predvídateľné, ináč je oslabený stav právnej istoty.

Hoci prihlasovateľ súhlasil s argumentáciou, že každé konanie vo veciach ochranných známkov je samostatným správnym konaním, zdôraznil, že správne uváženie nemôže byť svojvoľné. Zastával názor, že rozlišovacia spôsobilosť musí byť v zhodných alebo podobných prípadoch posudzovaná podľa rovnakých kritérií a záver musí byť náležite vyargumentovaný, čo podľa jeho názoru nie je prípad napadnutého rozhodnutia. V nadväznosti na uvedené podotkol, že pokiaľ rozhodnutie vydané na základe správneho uváženia, konkrétne správna úvaha nie je náležite odôvodnená (čo je podľa prihlasovateľa prípad prvostupňového rozhodnutia), rozhodnutie nespĺňa náležitosti ustanovenia § 47 ods. 3 správneho poriadku, je nepreskúmateľné, svojvoľné a arbitrárne.

S ohľadom na uvedené skutočnosti prihlasovateľ navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade napadnuté rozhodnutie zmenil a prihlásené označenie zapísal do registra ochranných známkov, resp. aby prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie.

Rozhodnutie orgánu rozhodujúceho o rozklade sa opiera o nasledovné skutočnosti a dôvody:

Orgán rozhodujúci o rozklade príslušný na konanie v zmysle § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, s ohľadom na § 40 ods. 2 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných

známkach preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu uvedenom v podanom rozklade, ako aj zákonnosť vedeného správneho konania, ktoré mu predchádzalo a posúdil dôvody uvádzané účastníkom konania.

Podľa § 51 ods. 5 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach sa na konanie pred úradom vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní s výnimkou ustanovení § 19, 28, 29, 32 až 34, 39, 49, 50, § 59 ods. 1 a § 60.

Podľa § 52 ods. 3 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach úrad rozhoduje na základe odôvodnenia podania a dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené.

Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach ak tento zákon neustanovuje inak, proti rozhodnutiu úradu možno podať rozklad v lehote do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia; včas podaný rozklad má odkladný účinok.

Podľa § 40 ods. 2 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach pri rozhodovaní o rozklade je úrad viazaný jeho rozsahom; to neplatí a) vo veciach, v ktorých možno začať konanie z vlastného podnetu, b) vo veciach spoločných práv alebo povinností týkajúcich sa viacerých účastníkov na jednej strane.

Podľa § 5 ods. 1 písm. b) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach do registra sa nezapíše označenie, ak nemá rozlišovaciu spôsobilosť.

Podľa § 5 ods. 1 písm. c) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach do registra sa nezapíše označenie, ak je tvorené výlučne označeniami alebo údajmi, ktoré v obchodnom styku môžu slúžiť na určenie druhu, kvality, množstva, účelu, hodnoty, zemepisného pôvodu, prípadne času výroby tovarov či poskytnutia služieb, alebo iných vlastností tovarov alebo služieb.

Prihláška slovnej ochrannej známky „poštokarta“, č. spisu POZ 10-2013, bola podaná 2. januára 2013 prihlasovateľom Poštové družstvo, Robotnícka 6, 974 01 Banská Bystrica, pre tovary „*platobné karty, počítačové zariadenia a počítačový softvér vrátane počítačového softvéru na prístup k sieti na prenos dát vrátane elektronických komunikačných sietí, počítačových sietí a internetu na účely služieb v bankovníctve a finančníctve*“ v triede 9, pre služby „*bankovníctvo vrátane elektronického bankovníctva; home banking; bankové služby; finančníctvo; finančné poradenstvo; finančné analýzy; finančné odhady, finančné služby; prijímanie vkladov vrátane termínovaných vkladov; vedenie bankových účtov klientov; vedenie vkladných knížiek; vydávanie cenín a cenných papierov; úvery, pôžičky a iné formy financovania; investovanie do cenných papierov na vlastný účet; kapitálové investície; financovanie spoločných podnikov; majetkové účasti; finančný prenájom (lízing); platobný styk (prevod finančných prostriedkov) vrátane poštového platobného styku a zúčtovanie (klíring); elektronický prevod kapitálu; vydávanie a správa platobných prostriedkov vrátane platobných kariet, úverových (kreditných) a debetných kariet, cestovných šekov a ich overovanie; bankové služby poskytované prostredníctvom bankomatov; poskytovanie záruk; garancie; kaucie; ručenie; otváranie a potvrdzovanie akreditívov; obstarávanie inkasa vrátane dokumentárneho inkasa; obchodovanie na vlastný účet alebo na účet klienta s valutami a devízovými hodnotami; obchodovanie v oblasti termínovaných obchodov a opcí vrátane kurzových a úrokových obchodov; obchodovanie s prevoditeľnými cennými papiermi; obchodovanie s mincami z drahých kovov, pamätnými bankovkami a pamätnými mincami, hárkami bankoviek a súbormi obehových mincí; účasť na vydávaní cenných papierov a poskytovanie súvisiacich služieb; finančné maklérsstvo; hospodárenie s cennými papiermi klienta na jeho účet vrátane poradenstva (portfólio manažment); uloženie a správa cenných papierov alebo iných hodnôt; činnosť depozitára: zmenárenská činnosť (nákup devízových prostriedkov); prenájom bezpečnostných schránok a denného a nočného trezoru; úschova cennosti v bezpečnostných schránkach; ostatné bankové a finančné činnosti a transakcie; poradenstvo v oblasti bankovníctva a financií; sprostredkovateľská činnosť a poradenstvo v oblasti bankovníctva a poisťovníctva súvisiaca s bankovou činnosťou; finančné poradenstvo; finančné analýzy; poskytovanie bankových a finančných informácií; výpisy z bankových účtov klientov; finančné odhady a oceňovanie v oblasti bankovníctva; poskytovanie a sprostredkovanie všetkých uvedených služieb prostredníctvom komunikačných médií, telekomunikačných prostriedkov, elektronických médií, elektronickej pošty (e-mail) a svetovej počítačovej siete (internet)“ v triede 36, „*elektronická pošta; služby poskytované elektronickými tabuľami (telekomunikačné služby); komunikácia, posielanie a prenos správ, dát a obrázkov prostredníctvom komunikačných médií, telekomunikačných prostriedkov, elektronických médií, elektronickej pošty (e-mail), terminálov a svetovej počítačovej siete (internet)*“ v triede 38, „*tvorba, výskum, vývoj, inštalácia, spravovanie a aktualizovanie počítačového softvéru vrátane počítačového softvéru na prístup k sieti na prenos dát vrátane elektronických komunikačných sietí, počítačových sietí, terminálov a internetu; tvorba, výskum, vývoj, inštalácia, spravovanie a aktualizovanie počítačového softvéru na vykonávanie služieb v bankovníctve a finančníctve; poskytovanie a sprostredkovanie všetkých uvedených služieb prostredníctvom komunikačných médií, elektronických médií, telekomunikačných prostriedkov, elektronickej pošty, počítačových sietí, terminálov a internetu; vytváranie a udržiavanie počítačových stránok (Web) pre zákazníkov; zhotovovanie kópií**

počítačových programov; obnovovanie počítačových databáz“ v triede 42 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Napadnutým prvostupňovým rozhodnutím bola uvedená prihláška ochrannej známky zamietnutá pre všetky nárokované tovary a služby.

Vydaniu prvostupňového rozhodnutia, ako to vyplýva z obsahu spisu, predchádzala správa úradu z 22. mája 2013, ktorou bol prihlasovateľ oboznámený s výsledkom prieskumu zápisnej spôsobilosti prihláseného označenia a bola mu stanovená lehota na vyjadrenie. Prihlasovateľ sa v stanovenej lehote k vytýkaným nedostatkom vyjadril a mal za to, že prihlásené označenie má dostatočnú rozlišovaciu spôsobilosť vo vzťahu k prihláseným tovarom a službám v triedach 9, 36, 38 a 42 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Z podaného rozkladu vyplynulo, že prihlasovateľ napadnuté rozhodnutie označil za nesprávne. Prihlasovateľ v podanom rozklade opätovne zastal názor, že prihlásené označenie je zápisu schopné, pričom vyjadril presvedčenie, že napadnuté rozhodnutie je nepredvídateľné a svojvoľné.

Pred samotným preskúmaním dôvodov, ktoré viedli k vydaniu napadnutého rozhodnutia, poukazuje orgán rozhodujúci o rozklade na základné zásady a princípy známkového práva a na význam a zmysel ochranných známk. V intenciách ustanovenia § 2 zákona o ochranných známkach možno za ochrannú známku uznať označenie, ktoré možno graficky znázorniť a ktoré tvoria najmä slová vrátane osobných mien, písmená, číslice, kresby, tvar tovaru alebo jeho obal, prípadne ich vzájomné kombinácie, ak takéto označenie je spôsobilé rozlíšiť tovary alebo služby jednej osoby od tovarov alebo služieb inej osoby, t. j. označenie, ktoré má rozlišovaciu spôsobilosť. Uvedená možnosť a schopnosť identifikácie obchodného pôvodu tovaru a služby (s cieľom umožniť spotrebiteľovi, ktorý nadobudne tovar alebo službu, ktoré ochranná známka označuje, vykonať neskôr ten istý výber, ak sa skúsenosť ukáže byť pozitívnou, alebo vykonať iný výber, ak sa ukáže byť negatívnou) je vyjadrením základnej funkcie ochrannej známky.

Pri skúmaní zápisnej spôsobilosti označenia (s ohľadom na uvedenú základnú funkciu ochrannej známky) je potrebné posúdiť, či je označenie spôsobilé odlíšiť tovary a služby jednej osoby od tovarov a služieb inej osoby (tzv. vnútorná rozlišovacia spôsobilosť), pričom je potrebné vziať do úvahy dojem, akým označenie pôsobí ako celok na relevantného spotrebiteľa s prihliadnutím na charakter a povahu prihlásených tovarov a služieb. Relevantným spotrebiteľom sa rozumie najmä potenciálny spotrebiteľ daného druhu tovarov alebo služieb, osoby zapojené do distribučnej siete, prípadne obchodné kruhy zaoberajúce sa takým druhom tovarov alebo služieb, pre ktoré je označenie prihlásené. Na to, aby označenie malo rozlišovaciu spôsobilosť a nebola uplatnená zápisná výlučka podľa § 5 ods. 1 písm. b) zákona o ochranných známkach, nestačí, aby sa označenie len odlišovalo od iných zapísaných alebo známych označení, ale je potrebné, aby svojou formou a obsahom bolo do takej miery originálne, že jeho osobité znaky majú schopnosť individualizovať tovary a služby, ktoré majú byť ním označované – ide o tzv. triedu väzieb (označenie – tovary a služby – prihlasovateľ). S ohľadom na uvedené skutočnosti možno uzavrieť, že označenie má rozlišovaciu spôsobilosť pre konkrétne tovary a služby, ak spotrebiteľ je alebo bude podľa neho schopný odlíšiť tovary a služby pochádzajúce z určitého obchodného zdroja (tovary a služby jednej osoby od tovarov a služieb inej osoby).

Ďalšia absolútna zápisná výlučka uvedená v § 5 ods. 1 písm. c) zákona o ochranných známkach bráni zápisu označenia, ktoré je tvorené výlučne označeniami alebo údajmi poukazujúcimi na niektorú z „vlastností“ tovaru alebo služby, pre ktorú sa zápis žiada, a preto by mali takéto označenia ostať voľné všetkým subjektom pôsobiacim na trhu s dotknutými tovarmi a službami. Vymenovanie dôvodov zápisu nespôsobilých označení a údajov (vlastností tovarov alebo služieb) v písm. c) je len demonštratívne a pri posudzovaní zápisnej spôsobilosti označenia tak možno brať do úvahy aj akúkoľvek inú „vlastnosť“ tovarov alebo služieb, pre ktoré sa označenie prihlasuje.

Pri skúmaní vecných dôvodov, ktoré viedli k vydaniu prvostupňového rozhodnutia, orgán rozhodujúci o rozklade zdieľa názor prvostupňového orgánu, a to že priemerný spotrebiteľ bude vnímať prihlásené označenie „poštakarta“ spôsobom, ktorý plynie z významu slovných častí prihláseného označenia „pošta“ a „karta“. Orgán rozhodujúci o rozklade súhlasí s vysvetlením predmetných výrazov, nakoľko je nespochybniteľné, že slovná časť „pošta“ je odvodená od prídavného mena „poštová“, resp. od podstatného mena „pošta“, ktorý podľa Krátkeho slovníka slovenského jazyka (spracoval kolektív autorov Jazykovedného ústavu Ľudovíta Štúra, Slovenská akadémia vied, tretie vydanie z roku 1997) možno vnímať vo význame ako inštitúcia starajúca sa o dopravu a doručovanie písomností, balíkov, peňazí, správ, alebo

súhrn písomností a zásielok dopravovaných týmto podnikom alebo poštový úrad, jeho budova. Slovný prvok „karta“ možno vnímať vo význame pevný lístok s rozličnými symbolmi určený na spoločenské hry alebo kus tvrdšieho papiera na rozličné zápisy: registračná, kartotečná k., fin. kreditná, úverová karta: plastická osobná karta s magnetickým kódom používaná na platby z vlastného účtu.

Z nárokovaného zoznamu tovarov a služieb vyplýva, že prihlasovateľ požaduje zápis prihláseného označenia pre balík poštových a telekomunikačných služieb prihlásených v triede 38 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, poskytovaných prevažne elektronickým spôsobom. S uvedenými službami úzko súvisia služby prihlásené v triede 36 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, ktoré tvoria podstatnú časť aktivít prihlasovateľa spočívajúcich v poskytovaní komplexných služieb v oblasti bankovníctva, finančnictva či poisťovníctva. Prihlásené služby v triedach 36 a 38 sa navzájom dopĺňujú a prelínajú, čiže nie je možné ich v predmetnom prípade umelým spôsobom oddeľovať a označovať ich ako odlišné služby. Ako príklad spomínaného prelínania možno uviesť služby prihlásené v triede 36 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, t. j. služby prihlásené medzi finančnými službami, a to „... poskytovanie a sprostredkovanie všetkých uvedených služieb prostredníctvom komunikačných médií, telekomunikačných prostriedkov, elektronických médií, elektronickej pošty (e-mail) a svetovej počítačovej siete (internet)“. Pokiaľ ide o služby v triede 42 medzinárodného triedenia tovarov a služieb (napr. „tvorba, výskum, vývoj, inštalácia, spravovanie a aktualizovanie počítačového softvéru na vykonávanie služieb v bankovníctve a finančnictve; poskytovanie a sprostredkovanie všetkých uvedených služieb prostredníctvom komunikačných médií, elektronických médií, telekomunikačných prostriedkov, elektronickej pošty,...“), už z ich znenia vyplýva, že ide o služby súvisiace s prihlásenými službami v triedach 36 a 38 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. Služby prihlásené v triede 42 sú poskytované najmä za účelom elektronizácie ostatných služieb prihlasovateľa. Tovary prihlásené v triede 9 medzinárodného triedenia tovarov a služieb rovnako súvisia s poskytovaním elektronických služieb pre účely bankovníctva a finančnictva, ktoré zahŕňujú určitým spôsobom aj poštové služby, resp. elektronickú „dopravu“, čiže prenos rôznych správ, informácií či údajov (viď. „platobné karty, počítačové zariadenia a počítačový softvér vrátane počítačového softvéru na prístup k sieti na prenos dát vrátane elektronických komunikačných sietí, počítačových sietí a internetu na účely služieb v bankovníctve a finančnictve“).

Berúc do úvahy uvedené možno konštatovať, že všetky tovary a služby prihláseného označenia navzájom súvisia, vytvárajú komplexné a homogénne portfólio podnikateľských aktivít prihlasovateľa, vo vzťahu ku ktorým slovné prihlásené označenie „poštokarta“ sprostredkuje informáciu, že predmetné tovary v triede 9 a ponúkané služby v triedach 36, 38 a 42 medzinárodného triedenia tovarov a služieb súvisia s vlastníctvom karty, či už platobnej, poisťovnej alebo zákaznickej, pomocou ktorej môže zákazník, resp. klient efektívne využívať tieto služby. V rámci služieb finančnictva, bankovníctva a poisťovníctva je v súčasnosti bežné využívanie kariet, čo podstatne skvalitňuje a zjednodušuje tieto služby vo vzťahu k spotrebiteľovi. Ako už bolo vyššie uvedené, tieto služby sa prelínajú s poštovými službami, takže spotrebiteľ môže pod prihláseným označením vnímať kartu, ktorá mu umožní zjednodušený prístup k poštovým a finančným službám poskytovaným rovnakým subjektom. Spotrebiteľ pri spojení prihláseného označenia s nárokovanými tovarmi a službami dostáva teda konkrétnu informáciu o ich druhu, účele, resp. o ich zameraní. S ohľadom na všetky uvedené skutočnosti orgán rozhodujúci o rozklade dospel k záveru, že prvostupňový orgán rozhodol správne, keď zamietol prihlášku ochrannej známky „poštokarta“, č. spisu POZ 10-2013, z dôvodu, že prihlásené označenie nemôže byť ochrannou známkou v zmysle ustanovenia § 5 ods. 1 písm. b) a c) zákona o ochranných známkach. Svojím obsahom nie je originálne do takej miery, aby bolo schopné individualizovať tovary a služby ním označované, a aby bol spotrebiteľ schopný identifikovať osobu, ktorá takéto tovary a služby poskytuje, resp. rozlíšiť tovary a služby jednej osoby od tovarov a služieb inej osoby. Bez ďalších rozlišujúcich prvkov nie je prihlásené označenie dostatočne originálne na to, aby mohlo byť zapísané ako ochranná známka. Prihlásené slovné označenie musí ostať voľné všetkým subjektom pôsobiacim na trhu s dotknutými tovarmi a službami a výhradné právo na jeho používanie v takejto podobe si nemôže uplatňovať len jedna osoba, či už právnická alebo fyzická.

Prihlasovateľ v podanom rozklade, tak ako vo vyjadrení k výsledku prieskumu poukázal na to, že prvostupňový orgán postupoval nesprávne a nepredvídateľne, nakoľko v analogických prípadoch (ochranné známky č. 226743 „ČIERNÁ KARTA“, č. 223197 „ČERVENÁ KARTA“, č. 220130 „karta dôchodOK“, č. 202714 „PÔŽIČKOVÁ KARTA“, č. 217675 „karta iXtra“) umožnil zápis obdobných označení do registra ochranných znáмок. K danému argumentu orgán rozhodujúci o rozklade opätovne uvádza, že zápisná spôsobilosť označenia prihláseného na zápis ako ochrannej známky je úradom vždy skúmaná v zmysle zákona o ochranných známkach, s ohľadom na špecifiká konkrétneho prípadu dané charakterom a druhom označenia a prihlásenými tovarmi a službami, pričom rozhodovanie je založené na správnej úvahe

vychádzajúcej zo skutkového stavu daného prípadu a doterajšej praxe v podobných prípadoch, zohľadňujúc a vykonajúc dôkazy predložené účastníkom konania.

Pokiaľ ide o ochranné známky, na ktoré prihlasovateľ poukázal, orgán rozhodujúci o rozklade na doplnenie uvádza, že v uvedených prípadoch nejde o analogické konania. Ochranné známky č. 226743 „ČIERNA KARTA“ a č. 223197 „ČERVENÁ KARTA“ sú zapísané pre odlišné tovary, vo vzťahu ku ktorým nie sú tieto označenia opisné. Ochranná známka č. 220130 „karta dôchodOK“ je zapísaná ako slovná v priloženej úprave a ochranná známka č. 202714 „PŮŽIČKOVÁ KARTA“ bola zapísaná na základe predložených dokladov o príznačnosti. Ochranná známka č. 217675 „karta iXtra“ má rozlišovaciu spôsobilosť, a preto bola posúdená ako spôsobilá pre zápis do registra ochranných známok.

V nadväznosti na uvedené je tiež potrebné zdôrazniť, že dodržiavanie zásady rovnosti zaobchádzania musí byť v súlade s dodržiavaním zásady zákonnosti, podľa ktorej sa nikto nemôže dovoliavať vo svoj prospech nezákonnosti spôsobenej na prospech iného. Uvedené vyplýva aj z rozsudku Súdneho dvora z 10. marca 2011, vo veci C-51/10 P Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o./OHIM, body 75 – 77, kde Súdny dvor konštatoval:

„Vzhľadom na to musia byť zásady rovného zaobchádzania a riadnej správy vecí verejných uvedené do súladu s požiadavkou dodržiavania zákonnosti.

Preto osoba, ktorá podá prihlášku označenia ako ochrannej známky, sa nemôže vo svoj prospech odvolávať na prípadnú nezákonnosť vykonanú voči inej osobe, aby tak získala totožné rozhodnutie (pozri v tomto zmysle uznesenie Bild digital a ZVS, už citované, bod 18).

Navyše z dôvodov právnej istoty a konkrétne riadnej správy vecí verejných musí byť skúmanie akejkoľvek prihlášky veľmi prísne a úplné, aby sa predišlo tomu, že ochranné známky budú zapísané nenáležite (rozsudky ÚHVT/Erpo Möbelwerk, už citovaný, bod 45, a ÚHVT/BORCO-Marken-Import Matthiesen, už citovaný, bod 45). Toto skúmanie sa musí vykonať v každom konkrétnom prípade. Zápis označenia ako ochrannej známky totiž závisí od špecifických kritérií uplatniteľných v rámci skutkových okolností konkrétneho prípadu, ktoré majú potvrdiť, či sa na dotknuté označenie vzťahuje niektorý z dôvodov zamietnutia (pozri v tomto zmysle, k článku 3 smernice 89/104, rozsudok z 12. februára 2004, Henkel, C-218/01, Zb. s. I-1725, bod 62)“.

Na základe uvedených skutočností má orgán rozhodujúci o rozklade za to, že prvostupňový orgán rozhodol správne, nakoľko vychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu vecí. Orgán rozhodujúci o rozklade zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie nie je dôvodné považovať za rozhodnutie vydané v rozpore so zásadou vyplývajúcou z § 3 ods. 5 správneho poriadku, ako to v podanom rozklade tvrdil prihlasovateľ. Prvostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí odôvodnil, ktoré skutočnosti boli rozhodujúce a ktoré viedli k záveru o zamietnutí prihlášky ochrannej známky „poštokarta“, č. spisu POZ 10-2013, a preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľné či svojvoľné, resp. za rozhodnutie nespĺňajúce náležitosti vyplývajúce z § 47 ods. 3 správneho poriadku.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti orgán rozhodujúci o rozklade po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia a posúdení argumentov uvedených v podanom rozklade konštatuje, že v konaní o rozklade neboli zistené také dôvody, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť. Na tomto základe bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Toto rozhodnutie je konečné a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov sa nemožno proti nemu odvolať. Rozhodnutie je možné podľa § 244 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov preskúmať súdom.

Mgr. Ľuboš Knoth
predseda
Úradu priemyselného vlastníctva
Slovenskej republiky

Rozhodnutie sa doručuje:

Lexpert, s. r. o.
Horná 15
974 01 Banská Bystrica